

OZVENA ZAPADU (ECHO OF THE WEST)

ZABAVNÝ : TYDENÍK

PUBLISHED WEEKLY

Vychází každou středu. Published Wednesday

Vydavatelé : Publishers
GOVARKA BROTHERS, CLARKSON, NEB.

Podplatná na rok \$1.00 Subscription \$1.00

Adresa jednání:
GOVARKA BROS., CLARKSON, NEBR.

Hlasy našich žen.

WEINART, TEXAS.

Milé družky! Zase mezi vámi po dlouhém čase. Váš se již zdá jako bychom byly všechny zemřely. Promiňte že jsem tak dlouho mlčela, nyní však budu hledět to vynahradiť. Doufám že i ostatní budou nyní činnými, že ano, milé sestry. To by z nás redakce neměla nížádné radosti ani zlosti, tedy "vzhůru k práci"! Mnohá z vás bude snad namítati, že jsem mohla i já psát, ovšem že ano, mé milé! Leč jak se to píše jsme-li unavené, to zajisté každá z vás ví. Také jsou zde neděle, leč tehdy já málokdy mám chuť do psaní, neb neděle obyčejně věnuji odpočinku a pohodlí. Až do nynějška jsem byla velmi pilně zaměstnána jak doma tak na poli. — Letošní úroda bavlny není valná, proto chce každý sebrati co se jen dá. Zbírání žádají \$1.25 za sto liber místy též méně. — 24ho dostavilo se krupobíť které mnoho bavlny zničilo. — Též vám musím sdělit že bych málem byla ani nepsala, neb jsem málem přišla o život. Dne 17. t. m. vyjeli jsme si s mužičkem a neteří do spolkové schůze vzdálené as 13 mil. Cestou zpět se vranici splašili před jedoucím autem a vjeli s kočárem do "fence", při čemž se urazilo jedno kolo. Sprežení pak se dalo do většího útěku. Již druhé kolo u kočáru hrozilo odletět, když lidé ze zmíněného auta potavili se před sprežení a koně rázem zastavili. Já s neteří, dívenkou to 12letou jsme vsedli do automobilu, který nás dovezl domu. Mužiček se svezl se sousedem za námi jedoucím. Tak že se vše stalo beze vší velké nehody. Rozhodli jsme se koupiti dvě nová kola, a že bude kočár zase O. K. Kočár zůstal tedy na cestě pět mil od domova. Ježto jsme měli necelý bal bavlny sbírané na voze, byli jsme nuceni čekat s dovezením kočáru až do třetího dne. Tehdy si vzal muž od otec dvě kola od kočáru, pravil že lehce kočár dopraví domu. Leč někomu se záliby, dvě do brá kola a kožená poduška na kočáře, tedy si to bezvěšeho přivlastnil a nám tím učinil větší výlohy.

Nyní několik slov k paní Plavcové. Nehnevám se na vás milá paní ani dost málo. Doufám že i vy jste moje slova nepokládala za zlé, v duchu vám vřele tisknu ruku. Píšte zase brzo něco. — Adresa na moje rodiče jest: J. R. Červený, R. F. D. 2. Box 41. Weinart Texas. — Vy paní Hotovcová píšte také ano? Slečno Smutná také vy zase příjďte brzo. Písete že mne znáte z Hospodáře. Psávala jsem do Hospodáře co dívka od 15 roku stáří, leč již co jsem vdaná jsem nepsala, ač se připravuji stále. Bývala to moje radost psát a čísti za mojih divčích let, tak nyní miluji četbu nad všechny jiné zábavy. — Domov bez knih a bez různé četby jest u mne jako tělo bez duše, a člověk který nečte při padá mně podivín, který nezná co jest krásného a užitečného. Muž můj též není žádným milovníkem četby, ale není lakomcem, žádámli peněz na nějakou četbu. Přání mé bylo, k vánočním knihy "Babičku" — vypůjčila jsem si jí ve spolkové schůzi, tedy moje přání, přečísti si jednou o babičce se vyplnilo. Seznala jsem jí z čtení úplně, tu milou dobrou a ke všem laskavou

Užitečné pokyny.

Všechno dřevo má býti obarveno. Použijte hojně barvy a fermeže v domě, čímž si usnadníte práci. Nebarvené dřevo, podlahy atd., vyžadují přílišného drhnutí aby byly opravdu čisté. Důkladně obarvené vyžadují pouze otrnění mokřým hadrem.

Hliníkové nádoby zěrnalé — obyčejně po vodě — úplně se vyčistí a zblbě necháme-li v něm dosti dlouho vařiti slupky z jablek.

Polobotky dávají velmi n olopory choditělnému kloubu a lidí se do nich neobevejme při velkých pochodech a při těžké práci.

láda, by sdělila v besídce, — a všechny družky přinásejte různé návody, neb v zimě jest více času připravovati různé pochoutky. Pro dnes jsem nucena ukončit na shledanou se opět těší vaše odaná Mrs. Mary J. Hlavata.

STURGEON BAY, WIS.

Čtená redakce a milé čtenářstvo. Mě se všechno zdá, že ty naše "Hlasy našich žen" se málo nějak ozývají. Tak jsem si pomyslíla že by neškodilo, kdybych já se ozvala. Mně beztoho jest všude slyšet, ale za to ne vidět. Maminčká mně říká jak já příjdu do stavení, že se všechno otrásá. Já ale na to nebdám, jen do toho. V čechách jich hodně umírá, tak my se nesmíme nechat vyhnout zde. Abych něco napsala o počasí to jest suché a o mláčen, já ještě ne mlátila a o jiného se nestarám, já toho namlám ale hubou. Co jest dotoho smutný být a nie nemít, to je dvoji škoda. Také jsem četla že se paní dopisovatelé nemohou schodnout o název toho jejich oddělení. Jednomu se nelíbí to a zase jinému jinak, tak jim k šípku dejte název "Hlasy našich mužů" když my máme "Hlasy našich žen" Byla bych zvědava které se dříve překříží zda-li naše neb jejich. Já je překřížím všechny. Kdyby se to tak psalo jako se to povídá, tak bych vám toho napsala, že by měl pan saze celý den co sázet. Pane sazeči, myslím že budete mít celý den co dělat s těmi chybami, ale jen jich tam neudělejte více než jich je. Ale nehněvejte se na mně neboť já se také nehněvám. Pozn. saz. Ne, ne, vždyť já se ani hněvat nemám. A nyní si zazpíváme.

Panímáma z okna kouká, ptá se kde jest deersška, Ona stojí nedaleko dveří, vyprovází Jenička.

On na ní chtěl pár hubiček, ona mu je nechce dát, ona praví že jsou letos drahé, že je musí kupovat.

Jinému je zdarma dáváš, a mne je chceš prodávat, Počekaj holka světa podvodnice, jak ty budeš litovat.

Já na vojnu z vojny domu, ty jsi ještě svobodná, Na koho jsi zlatá Andulinko, na koho jsi čekala?

Čekala jsem můj Jeničku čekala jsem na tebe, až ty z vojny domu přijdeš, že my svoji budeme.

Pětadvacet za půl jabka,

a padesát za celý, Jedno děvce za čtyři tisíce, ještě není k dostání.

Tak jsme si zazpívali a ještě si zatanejme a půjdeme spát. Dobrou noc. Stará známá A. L.

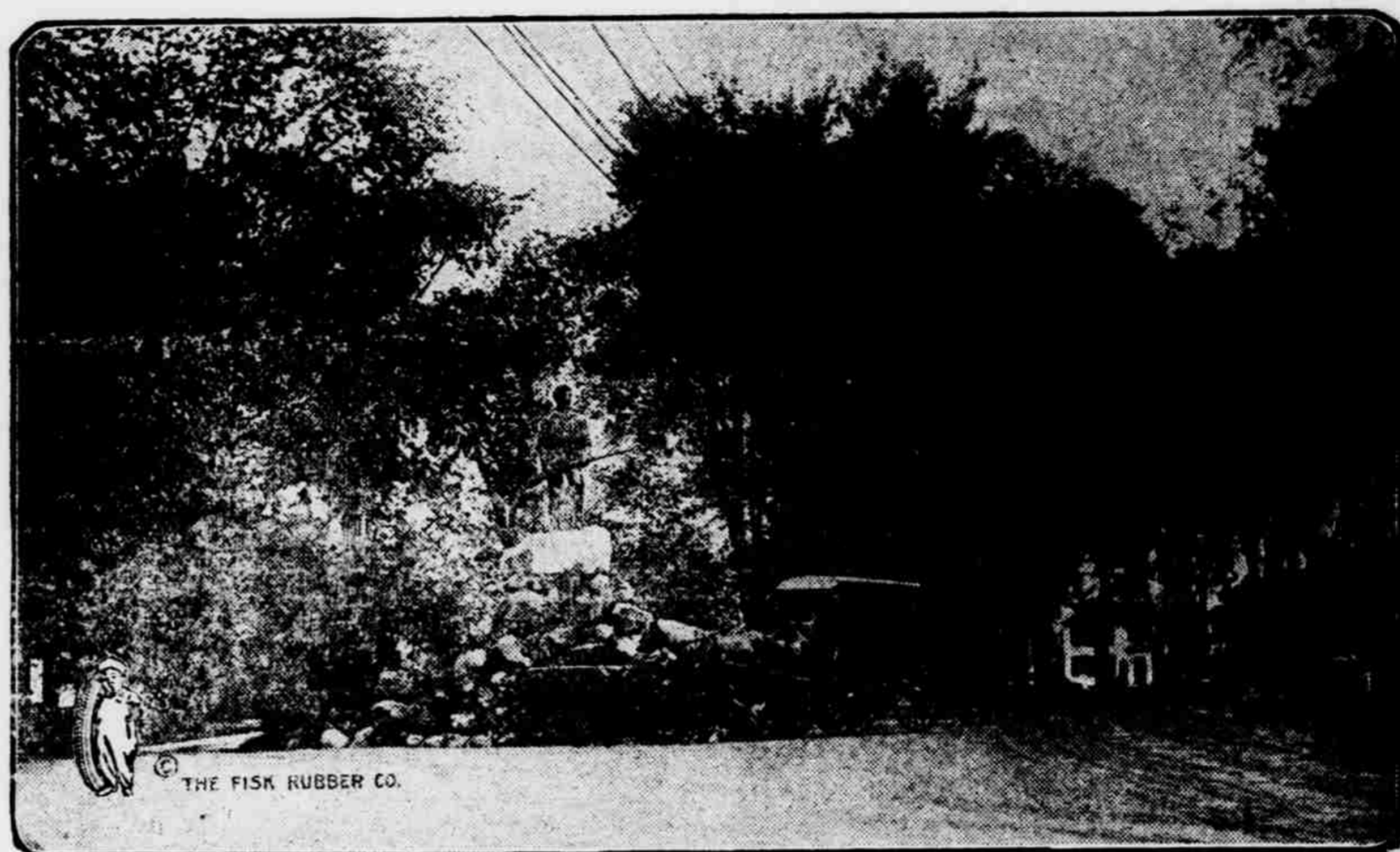
VERDEGRE, NEB.

Čtená redakce, právě přijela jsem z Omahy, a také hned píši neb jsem velice potěšená, že náš syn Dr. F. J. Kálal, šťastně operaci přeštal a již také jezdí do své úřadovny, pomoci doktorovi kte-

rého má zjednaného ku pomoci do té doby než by byl dosti silným a než byl hotov s operací, kterou na něm s úspěchem provedl Dr. Jones. Díky bohu jest zase dost silný a bude se moci věnovati svému povolání lékařskému. Těším se, že se odhodlal usaditi se tam u vás. Vím dobře a syn také, že ty peníze co vydělá v Omaze nemůže vydělati v Clarkson, na malém městečku, ale peníze nejsou vše, on nemá žádný život ve velkém městě; stále a stále v práci bud' v úřadovně aneb v nemocnici a takto aspoň dostane více čerstvého vzduchu, což mu bude prospěšné a pak on má rád společenský život, což ve velkém městě postrádá. Nyní má dva doktory zjednané, jednoho v úřadovně a jednoho pro návštěvy pacientů. Slíbil mě, že se do Clarkson odstěhuje na druhý měsíc a možné jest že i my se tam odstěhueme, neboť nemáme než jeho. Naše vnučka, Miss Clark, jej ošetřovala v jeho nemoci, neb

jest evičenou ošetřovatelkou. Syn byl v nemocnici 9 dní po operaci a velice rychle se pozdravoval což mň činí šťastnou, že vše dobře dopadlo. Doufám, že se mu bude tam u Vás líbiti a vy že budete spokojení s doktorem. Líbí se mu tam u vás, a pak ta vaše škola, řekl že tam kde jsou tak pěkné školy tam jest také pokročilý lid. — Zde nám pěkně namoklo, takže podzimní obilí pěkně vzešlo a vše se zelená jako z jara. Mě kvetou květiny, ač ty křehké pomrzly. Vše jest svěží a lahodí oku. Též se musím pochlubit, že mne v Omaze navštívil pan Votava, znamenitý právník, s jeho mladou ženuškou, bývalou sl. Dušátkovou. Jak jim to hezky sluší, měla jsem z nich sama radost. Všechno pokračuje a tak ani oni neujdou všemu štěstí. — Zdravím všechny čtoucí přeji vše dobré. Vaše Anna Kálová.

Dopisujte do tohoto listu. Učínáme jej tím zábavnějším.

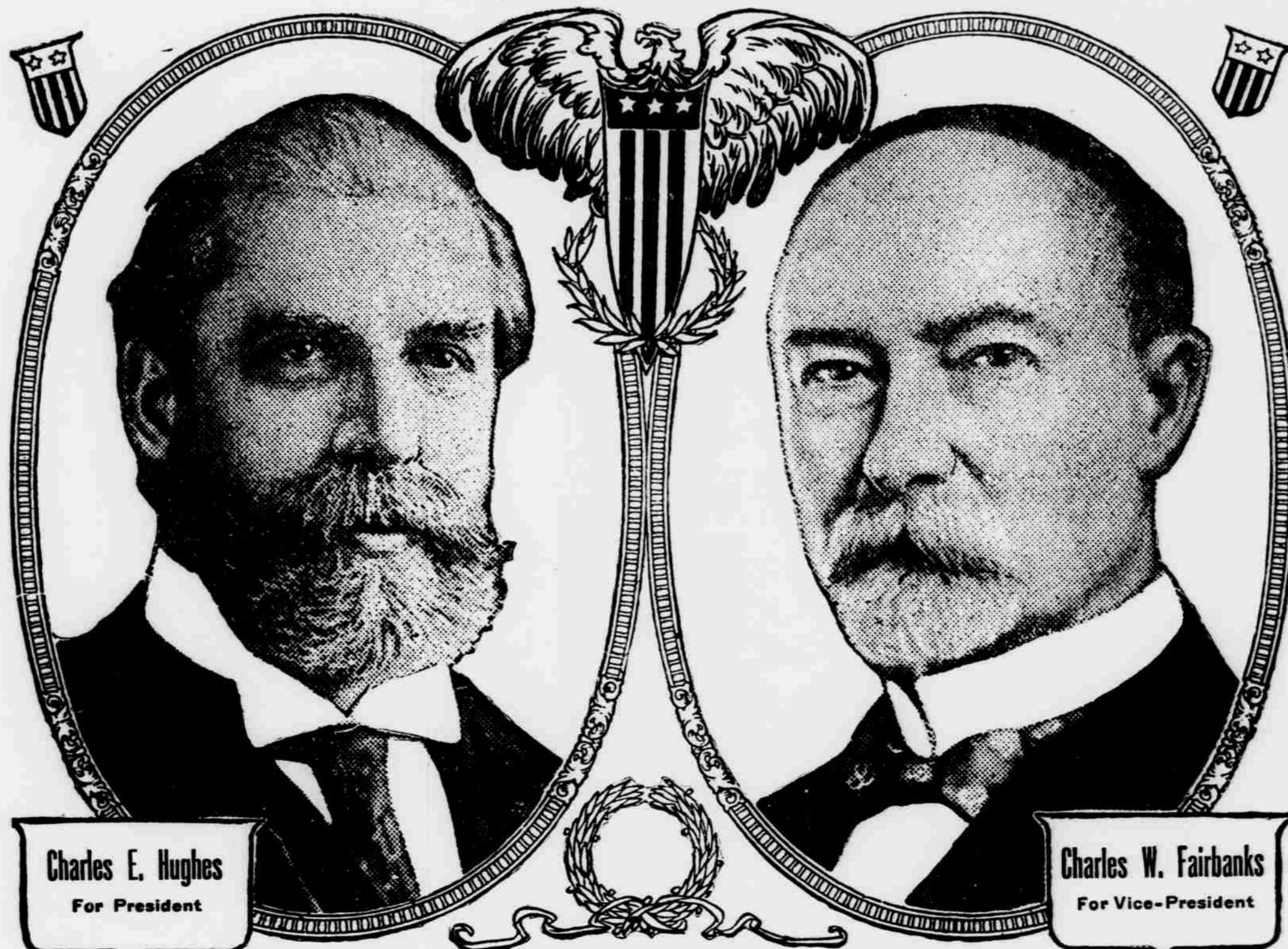

Scene of THE LEXINGTON MASSACRE

DNE 7ho LISTOPADU

Volte pro HUGHES a FAIRBANKS

a celý republikánský lístek

a tak bude zajištěn mír a prosperita